

Shibapraat

Door Aiko

De telefoon. Een grappig ding. Het vrouwtje heeft me weleens laten luisteren. Er praat dan iemand door dat apparaatje, en het vrouwtje kan dan terug praten. Nadeel van zo een ding is dat als ze bezig is daarmee, wij (lees: ik) geen aandacht krijgen. Toen ik klein was heb ik weleens geprobeerd om dan toch de aandacht naar me toe te trekken. Het uitgraven van plantenbakken leek me wel vruchten af te kunnen werpen. Maar helaas greep het vrouwtje me dan bij mijn lurven, en begon zonder mij een blik waardig te keuren –Noujaaa!- het zand op te ruimen. Ik ben geen opgever, dus ik heb het nog een aantal keren geprobeerd, maar helaas, geen effect. Een andere strategie kiezen lijkt noodzakelijk te zijn.

Op een zeer warme dag in September ging ook weer de telefoon. Al gauw had ik in de gaten dat dit geen gewoon telefoontje was. Ik ging eens polshoogte nemen. De persoon aan de andere kant van het apparaat kan ik normaal van afstand niet horen, maar deze keer wel, zo enorm was die aan het schreeuwen. Ik spitste nog eens extra mijn oren en hoorde: “Mijn hele handel gaat er aan kapot! Pupkopers gaan vragen stellen, en wantrouwen de boel. Gevolg is dat ik geen Akita en Shiba pups meer verkoop! Ik ga een advocaat inschakelen als die advertentie niet onmiddellijk verwijderd wordt!”
Wow.....

Nou weet ik toevallig dat het vrouwtje een advertentie namens de rasvereniging heeft gezet op www.marktplaats.nl. De advertentie vernieuwt ze na een aantal dagen zodat die goed zichtbaar blijft. In de advertentie worden mensen gewaarschuwd geen pups te kopen bij broedfokkers of malafide hondenhandelaren, en ze legt uit waar je allemaal op moet letten als je een pup wil kopen. Het zou dan wel over die advertentie gaan. Ik hoorde het vrouwtje zeggen: “Als u alles doet volgens de regels, hoeft u zich door de advertentie niet aangesproken te voelen. En als u uw pupkopers kunt bewijzen dat alles in orde is, zullen ze heus niet wantrouwend zijn. Het is juist de bedoeling van de advertentie dat mensen kritische vragen gaan stellen. Blijkbaar heeft de advertentie dus effect. Ik ben dus niet van plan om de advertentie te verwijderen.”

Na dat telefoontje constateerde ik nog een groter gebrek aan aandacht naar ons (lees: mij). Op de dagen die volgden heeft het vrouwtje wel 20 keer de advertentie opnieuw moeten plaatsen. Elke keer werd hij verwijderd omdat iemand had gemeld (wie zou dat toch zijn?) dat de advertentie in de verkeerde rubriek zou staan. De advertentie mocht niet bij “honden” staan, maar zou bij “advies” moeten. Even later moest de advertentie weer bij “mijn verhaal”, weer even later moest hij bij “gedachten”. Vrouwtje bleef stug volhouden de advertentie bij “honden” terug te plaatsen –ze lijkt zelf wel een eigenwijze Shiba- maar elke keer werd hij weer verwijderd. Ze ging dus met Marktplaats mailen, dat als ze vonden dat deze advertentie in de verkeerde rubriek stond, ze dan ook maar een rubriek “broedfokkers” of “malafide hondenhandel” moesten maken. Vrouwtje boos, want ze kreeg geneens antwoord van die mensen.....

Het aandacht trekken terwijl het vrouwtje aan de telefoon is, of aan de computer zit, heb ik opgegeven. Ik ben ook niet meer van plan om een andere strategie uit te denken waarbij ik resultaat zou kunnen hebben. Ik realiseer me namelijk dat ik mijn pootjes dicht mag knijpen dat ik hier geboren ben. Dat ik niet heel mijn leven in zo een klein stinkend hok hoeft te zitten waar ik nooit aandacht zal krijgen, en alleen maar pups moet werpen en verzorgen zoals sommige andere soortgenoten. Maar het moet natuurlijk niet te gek worden. Het vrouwtje kreeg namelijk ook nog een mailtje van de ‘hondenpolitie’, of ze hen wilde helpen, want zij hadden handen te kort. Gelukkig zei het vrouwtje dat ze het te druk had met de vereniging en met ons. Vooral dat laatste maakt me erg blij. ☺

